

(Kyst)lynghei

Lyngheier domineres av lyngvegetasjon som røsslyng, krekling, blokkebær og einer. Landskapet er skapt og holdes åpent enten gjennom skogrydding, lyngbrenning og beiting. Denne typen betegnes som **kystlynghei**. Uten sviing og der det er så værutsatt at trær ikke klarer å etablere seg betegnes typen som **boreal hei**.

Lyngheier forekommer ofte over store arealer og opptrer i mosaikk med andre naturtyper som myr og naturbeitemark.

Risøya (rett nordøst for hovedøya Vega) har en mosaikk av tørr og fuktig lynghei.

Bruk og skjøtsel

Det vintermilde kystklimaet gjør det mulig for husdyr å gå på beite store deler av året. Om vinteren er ung røsslyng ei viktig beiteplante. For å opprettholde et godt beitegrunnlag i kystlynghei må det foretas flekkvis brenning slik at røsslyngen forynges, og einer og krekling reduseres (→ **skjøtsel**).

Artsmangfold

Vanligvis er kystlynghei artsfattig, og domineres av lyngarter som røsslyng (1), krekling (2), einer og noen starr-arter. I Vegaøyen har vi artsrike utforminger med mindre røsslyng, og en større andel av gras og kalkkrevende urter. Mange orkideer som vårmarihand (3), brudespore (4) og stortveblad er utbredt. Vi har også innslag av nordlige og alpine arter som reinrose (5), fjellfrøstjerne og molte (6).

Store områder med kalkrik kystlynghei finner vi bl.a. i Holandsosen naturreservat, på Skogsholmen, øyer sør om Kilværet og på Tåvær.

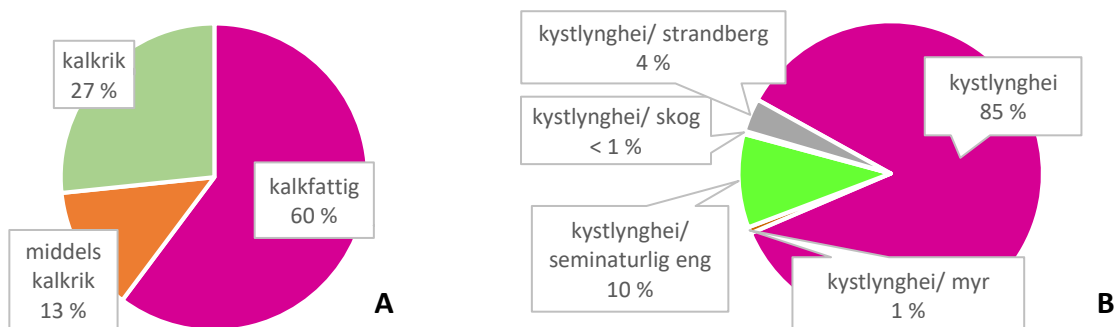

Fig. 1: (A) ulike utforminger av kystlynghei, (B) kystlynghei i mosaikk.